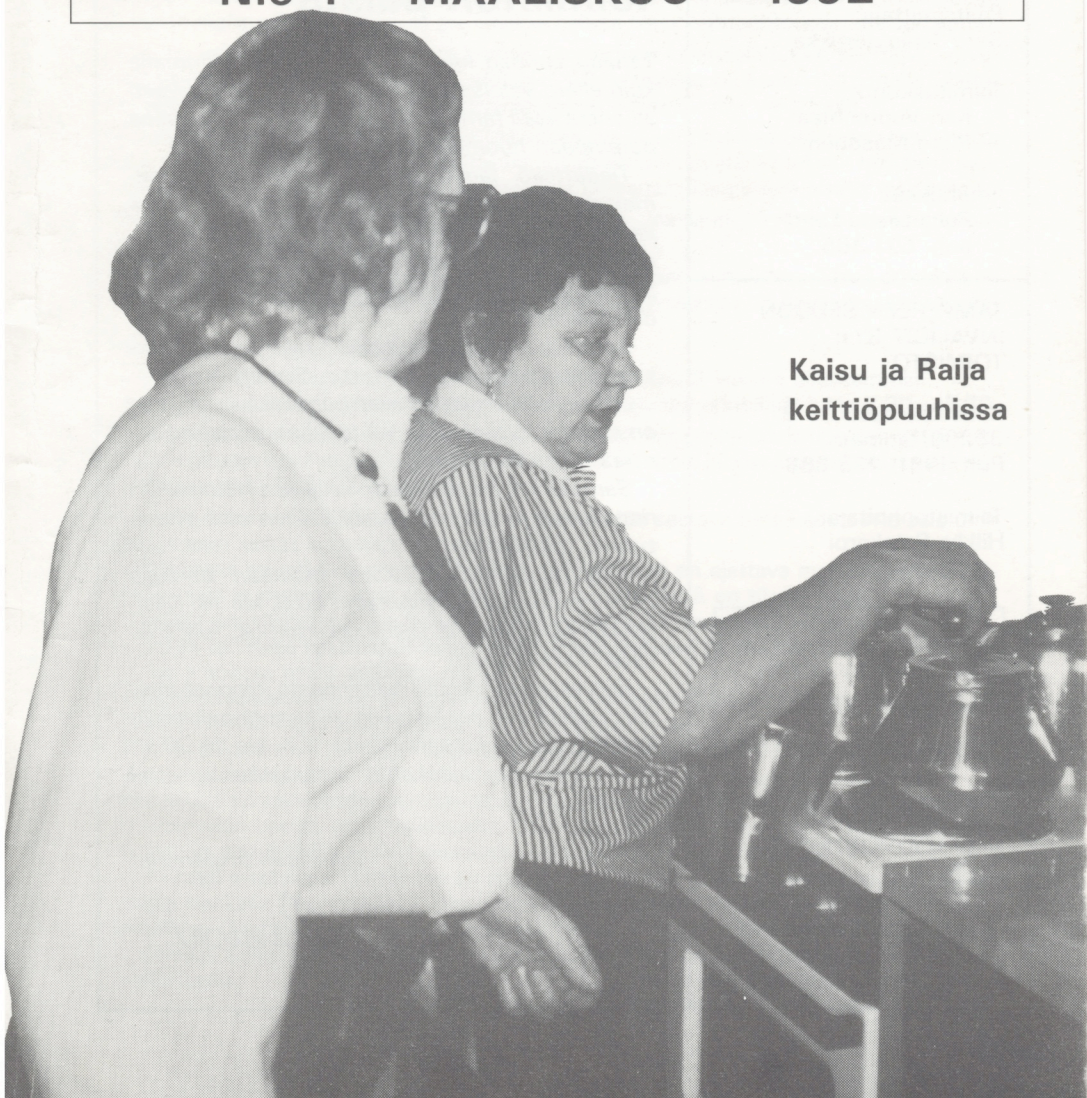

TSI-lehti

*TAMPEREEN SEUDUN INVALIDIT RY:N
JÄSENLEHTI*

N:o 1 • MAALISKUU • 1992

**Kaisu ja Raija
keittiöpuuhissa**

Invalidit ry

TSI-LEHTI
N:o 1/92

TAMPEREEN SEUDUN
INVALIDIT RY:n JÄSENLEHTI

Toimitus:
Kuninkaankatu 36 B
33200 Tampere

Päätoimittaja:
Satu Tahlo-Jortikka

Toimituskunta:
– Kari Vuorenmaa
– Risto Masonen

Ilmoitukset:
– Raija-Leena Lahti
puh. 621 365

TAMPEREEN SEUDUN
INVALIDIT RY:n
TOIMISTO

Kuninkaankatu 36 B
33200 Tampere
Puh. (931) 228 388

Toimistonhoitaja:
Hilkka Salokorpi

Avoinna:

ma – pe 9.00 – 13.00
lauantaisin suljettu

Tampereen Seudun Invalidit ry

 Tampereen
Apuvälinepalvelu

Kirjavaisenkatu 15
33560 TAMPERE
Puh. (931) 561 144
Telefax (931) 561 140

Avoinna: ma – pe 8.00 – 16.00

Toimiston palsta

Tänään aurinko käy taas hieman korkeammalla kuin eilen. Valoisa aika lisääntyy – toivottavasti se antaa lisää tarmoa meille jokaiselle – ja uskoa parempaan huomiseen, kaikesta huolimatta!

Tiedättekö, Tampereella toimii pitkästi yli kolmekymmentä erilaista vammaisjärjestöä. Niistä vammais- ja terveydenhuollon neuvottelukunta on laatinut oikein selkeän ja hyvän kansion. Opaassa on myös tietoja sidosryhmistämme ja niiden toiminnasta.

Kerrassaan kiinnostavaa ja hyvää tietoa. Poikkea toimistossa tutustumassa, Suosittelen!

Jäsenmaksulaput tulevat huhtikuussa, maksu on entinen, 50 mk. Sen voi toki halutessaan suorittaa myös toimistoon.

Samalla voi ostaa iloisen, keväisen kielomerkin rinnukseen ja näin tukea sekä liiton että yhdistyksen toimintaa.

Yhdistyksen kevätkokous pidetään omassa kerhuhuoneessa maanantaina 30.3. klo 18. Käsi-tellään tilinpäätös ja toimintakertomus, tule mukaan. Kahvitarjoilu!

Eriyisesti kesäkodin toiminnasta kiinnostuneiden toivomme osallistuvan Aitoranta-palaveriin kerhuhuoneessa maanantaina 11.5. klo 18.30 alkaen. Merkitse ajankohta almanakkaasi, ettei unohdu.

Tapailtaan toisiamme!

Luisa

Arvon mekin ansaitsemme

Syksyn kääntynyt talveksi tai ainakin vetiseksi ja jäiseksi talveksi on urheiluväki järjestöineen äänekkäästi vaatinut kaupunkia ylläpitämään entiseen malliin lamasta huolimatta luistinratoja, latuja ja mutkamäkiä viimeisen päälle kunnossa. Ja minkä takia, no sen vuoksi, että oluis- ta vatsakkaat ja papereiden liikuttelusta heikentyneet keski-ikäiset toimihenkilöt ja työntekijät voisivat näytellä laduilla ja rinteissä alennusmyynneistä ostamiaan urheilutrikkoita! Eikä tässä vielä kaikki. Urheilupaikkojen rakentamisen ja ylläpitämisen lisäksi kaupunkilaisilta kerätyillä veromarkoilla pitää nämä elintason nousun myötä laiskistuneet ns. fyysisesti terveet ihmiset sähkövoimalla kiskoa mäen päälle, jotta painovoima heidät siten alas kuljettaisi. Että semmoisia kuljetuspalveluja veromarkoilla pitää tuottaa, vaikka pyörätuoliin joutunut vammainen ei omin avuin pääsisi edes ruokakauppaan, valtion monopoliputiikista puhumattakaan. Ja kaiken huipuksi nämä fyysisesti terveiden urheiluseurat räikeästi syrjivät vammaisia urheilijoita ottamatta heitä mukaan seuraansa, vaikka nämä olisivat lajissaan maailman huippuja. Semmoisia ovat ne uljaiksi mainostetut elämäntavat ja asenteet, joita äveriääst urheiluseurat toiminnassaan korostavat!!

Valittajien ja vaatijoiden kuoroon ovat liittyneet myös suuret, pöhöttyneet laitesteatterit ynnä muut kulttuurijärjestöt, joiden rahantarve on kyltymätön, vaikka kansalla ei olisi leipääkään. Tekisivät sellaisia ohjelmia, että katsomot täytyisivät parvia myöten täyteen, vaikka lippujen hintoja nostettaisinkin kustannuksia vastaavaksi. Kustannusvastaavuutta edellytetään myös kaupunkilaisten peruspalvelujenkin tuottajilta niin, miksei myös kulttuuriorganisaatioilta. Sillä en

minä hyvällä katso, että minunkin veromarkoilla jotkut voivat takapuoliensa leveyttä kasvattaa teatterisaleissa ja samanaikaisesti heillä riittää markkoja hie-noon ranskalaiseen konjakkiiin lämpiön puolella tauon aikana. Niin että hauskaa olla pittää, vaikka toisten kustannuk- sellalla!

Edellä mainitut esimerkit olen tuonut sen vuoksi esiin, koska valtion ja kuntien toiminta on laajentunut siihen pisteeseen, että niiden taloudelliset resurssit eivät riitä enää nykyisen toiminnan ylläpitämiseen. On tullut aika kriittisesti analysoida, mikä kuuluu julkisen sektorin tehtäviin. Jostain on tingittävä, koska verotuksen katto on tullut myös vastaan. Vaikka ei se siltä näytäkään, kun seuraa Holkerin hallituksen alkamaa ja Ahon jat- kamaa verolinjaa; ensiksi verot alemmak- si rikkailta ja sitten kaikille veroja lisää niin, että ei enää uskalla edes verolipun kuorta avata tuossa työläisten manifesti- päivän tienoilla, jolloin viimeistään uudet veroprosentit tulevat voimaan. Selkä on nimittäin jo niin arka vuoden vaihteessa tulleiden raippaverojen jäljiltä. Ei sitä to- sin tiedä, kuinka kauan tuota vappua saadaan viettää, kun se jo työtätekevien ja raskautettujen ihannemaastakin pois- tettiin yhdessä yössä Venäjän synnyttyä Neuvostoliiton raunioille.

Kun nyt on vihdoin alettu miettiä, mikä on kuntalaisten kannalta välttämätöntä, on ensiarvoisen tärkeätä, että uskalle- taan tehdä selkeitä arvovalintoja. Nämä valinnat eivät luonnollisestikaan miellytä kaikkia, mutta niiden tulee olla sellaisia, että pohjoismaisen hyvinvointivaltion tunnusmerkit säilyvät. Näihin tunnus- merkkeihin kuuluu oikeudenmukaisuus ja solidaarisuus, huolenpito myös yhteis- kunnan heikompiosaisista. Näiden seik-

kojen huomioon ottamisella voimme varmistaa myös yhteiskuntamme sisäisen rauhan ja yhtenäisyyden. Huolenpito ei merkitse sitä, etteikö yksilö ja perhe olisi myös vastuussa omasta hyvinvoinnistaan.

Arvovalintoja tehtäessä voidaan vertailla tehdä muun muassa seuraavissa asioissa. Vuoden alussa vammaispalvelulain subjektiiviset oikeudet laajenivat kuljetus- ja saattopalveluihin sekä palveluasumiseen. Erityisesti kuljetuspalvelut ovat olleet päättäjien ja julkisen mielipiteen silmätikkaina. Samanaikaisesti täällä Tampereella ne, jotka kykenevät käyttämään liikennelaitoksen palveluja, marisovat vähäisistä lippujen korotuksista, vaikka lippujen hintoja tuetaan veromarkoilla ainakin kolmanneksen verran. Kaupunkilaiselle bussimatkan keskimääräinen hinta on huomattavasti pienempi kuin vaikeavammaisen henkilön omavastuu yhden kuljetuspalvelumatkan osalta. Ja on huomautettava, että liikennelaitoksen kymmenien miljoonien tappioihin osallistuvat verotuksen kautta myös ne vammaiset, jotka eivät sairautensa tai vammansa vuoksi voi käyttää joukkoliikenteen palveluja.

Kulttuurientoihin vielä palatakseni voidaan perustellusti kysyä: onko teatterintuoto tärkeämpi kuin sairaan van-

huksen pääseminen ulos vanhainkodin osastolta aistimaan esimerkiksi kevään tuoksua Näsijärven rannalle. Sillä tosiasia on, että Koukkuniemen vanhainkodissa ei ole riittävästi henkilökuntaa tyydyttämään asukkaittensa inhimillisiä tarpeita. Ja vielä nöyryyttävämpää on kuulla, että pitkäaikaissairaita potilaita ei ehditä käyttämään luonnollisilla tarpeillaan WC:ssä, vaan heidän on laskettava allensa. Voi vain arvailla sosiaali- ja terveystoimenöntekijöiden mielteitä, kun he pyrkivät vähenevillä voimavaroilla ylläpitämään edes jollain tasolla hyvinvointivaltion ihanteita.

Edellä kerrottu on meidän syytä muistaa, kun syksyllä käymme vaaliuurnilla valitsemassa uusia valtuutettuja. Lopuksi antaisin vielä yhden järkevän ohjeen päättäjille; kuntien menoja ja sitä kautta myös kuntalaisten verorasitusta ei pidä enää kasvattaa, vaan on uskallettava tehdä kipeitäkin karsintoja niissä toiminnoissa, jotka eivät heikennä kuntalaisten välttämättömiä peruspalveluja. Vain näin julkisen sektorin talous voi pysyä oikeissa mittasuhteissa ja siten osaltaan edistää elinkeinoelämämme elpymistä uuteen hallittuun nousuun, johon viime kädessä meidän kaikkien hyvinvointi nojautuu.

Puheenjohtaja

KOKO PERHEEN ULKOILUVIIKONLOPPU AITORANNASSA 28.—29.3.

- MOOTTORIKELKALLA AJELUA
- MAKKARANPAISTOA
- KAHVIA, MEHUA
- REIPASTA YHDESSÄOLOA

